730

#4, 25 березня 2014 року

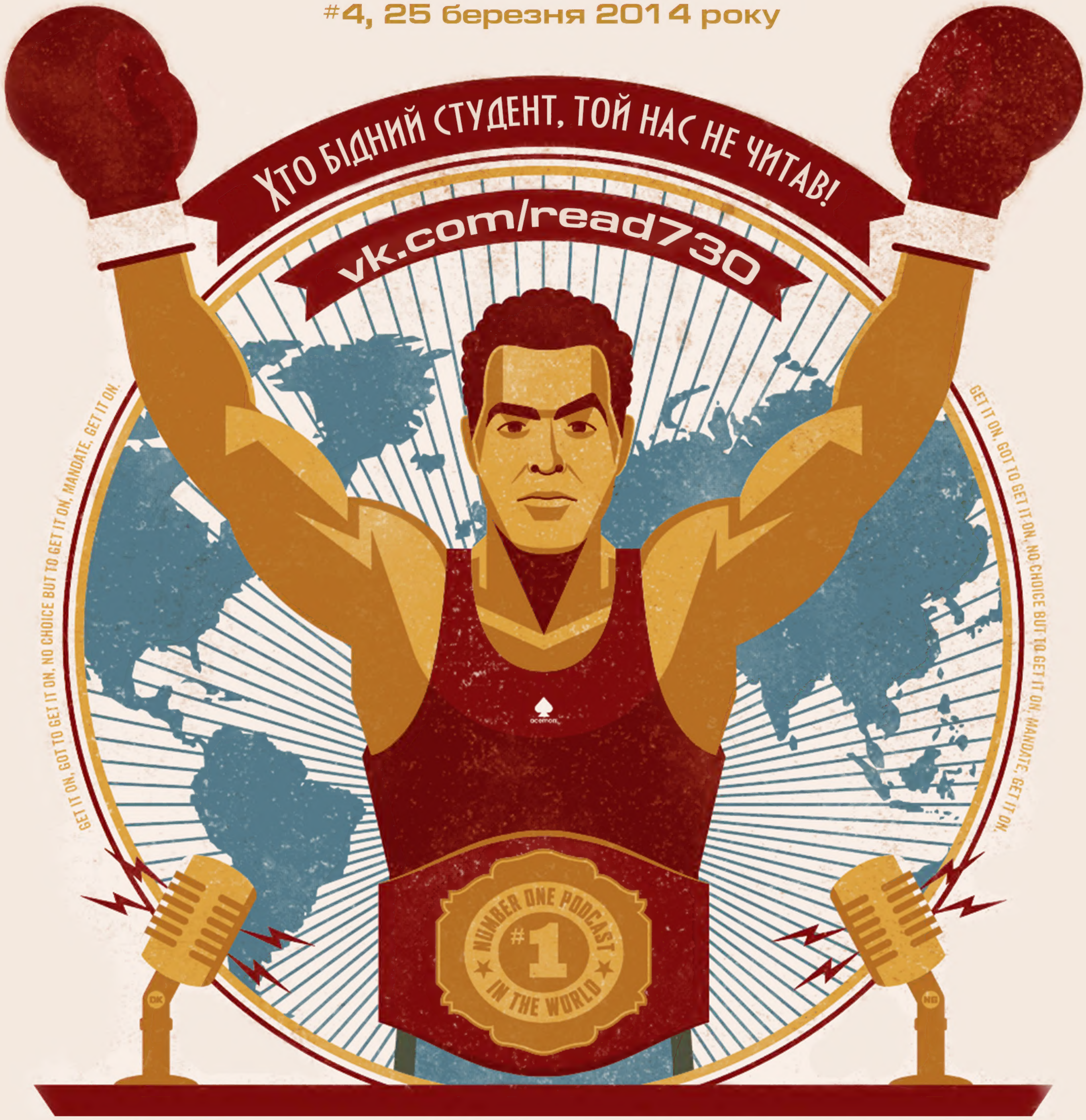

МОТИВУЙ СЕБЕ, ЯК ГАРВАРДЕЦЬ!

Гуртожиток vs. квартира

Багато з нас часто бачить передусім мінуси в тому, що маємо. Цей матеріал – спроба подивитися на іншу, позитивну сторону.

Гуртожиток

Мінуси:

- макарони, сосиски та гречка форевер;
- треба робити ремонт, докупляти техніку;
- галасно, тому важко вчитися;
- 3-4 людини в кімнаті;
- немає мами, яка готує;
- останні копійки стипендії витрачаєш на їжу.

Плюси:

- завжди весело;
- гуртожитки КНУ кращі, порівняно з іншими;
- сусід добровільно або примусово може поділитися з тобою їжею;
- гуртожиток (чи\і профілакторій) загартовує;
- нові навички дипломатичних відносин, щоб тебе поселили \ поселили в гарну кімнату;
- до ваших послуг конспекти старших курсів, а також усі секрети про викладачів;
- свобода від батьків.

Винаймати квартиру

Мінуси:

- на перших курсах, як вважає більшість, ранувато винаймати квартиру;
- готувати треба самому;
- дорого;
- (проблема для дівчини) треба самій носити важкі продукти, іноді треба самій щось лагодити;
- якщо живеш сам(а), повертаєшся в пустий дім, де тебе ніхто не чакає;
- самотньо на свята;
- якщо є тварина, то не можеш поїхати до когось ночувати.

Плюси:

- якщо у тебе добрі сусіди, то доведеться навіть втікати від їх пропозицій погодувати;
- свобода;
- a little party never kill nobody;
- вчишся самостійності;
- сам(а) контролюєш свій бюджет;
- переважно швидко добиратися до універу.

Вдома

Мінуси:

- немає свободи від батьків;
- менше спілкування з однокурсниками
- нудно;
- якщо далеко живете, дуже довго добиратися.

Плюси:

- можна насолоджуватися самотністю тоді, коли цього хочеш;
- більше простору;
- ванна та туалет завжди у твоїй майже монопольній власності;
- з тобою завжди всі потрібні речі (гардероб, книги, косметика і т.д.);
- мама годує;
- можеш витрачати стипендію на те, що тобі подобається.

Ніна Коробко

Оберіть собі правильну мотивацію, або Гарвард рекомендує

Зрозумійте нарешті: твердження «лінь – двигун прогресу» студентів не стосується. Навпаки, саме через лінощі таланти багатьох молодих людей потихеньку зариваються на сотні тисяч метрів під Маріанський жолоб. Сказати щось на кшталт «не лінуйтеся» чи «апетит приходить під час їжі» - означає нічого не сказати і ніяк не допомогти, тому в бій повинна вступити «важка артилерія»… Пропоную вам, любі читачі, ознайомитися з 15-ма правилами мотивації для студентів Гарварду. Ймовірно, більшість із вас вже чула про них, але все ж не зайвим буде згадати, як спонукали себе до роботи спудеї одного з найкращих ВНЗ світу.

1. Якщо ти зараз заснеш, тобі, звичайно, насниться твоя мрія. Якщо ж замість сну ти обереш навчання, то ти втілиш свою мрію в життя.
О ні, тільки не треба сприймати все буквально. Ніхто не змушує вас, бідненьких, не спати ночами. Потрібно лише підняти себе коханих з ліжка трохи раніше, ніж зазвичай. Результат себе виправдає, будьте впевнені.

2. Коли ти думаєш, що вже занадто пізно, насправді, ще рано.
Ніколи не опускайте руки: найтемніша ніч перед світанком, а спокуса все полишити найнестерпніше долає тоді, коли ви майже досягли перемоги!

3. Мука навчання тимчасова. Мука незнання – вічна.
Тупий не здогадується про існування своєї тупості. Але якщо ви, як Сократ, «знаєте, що нічого не знаєте», не поспішайте радіти: можливо, ви лише виняток з цього правила.

4. Навчання – це не час. Навчання – це зусилля.
Завжди пам'ятайте слова Джексона Брауна: «Не треба казати, що у вас немає часу. Його у вас рівно стільки ж, скільки було у Мікеланджело, Леонардо да Вінчі, Томаса Джеферсона, Пастера, Хелен Келлер, Альберта Ейнштейна».

5. Життя – це не тільки навчання, але якщо ти не можеш пройти навіть через цю її частину, то на що ти взагалі здатний?
Нумо, студенти! Покажіть усім, у кого тут сталеві… мізки.

6. Напруга і зусилля можуть бути задоволенням.
…якщо ви знаєте, для чого це потрібно. Мотивація без мети – це як дим без вогню і tg90 °. Не існує.

7. Тільки той, хто робить усе раніше, тільки той, хто докладає зусилля, по-справжньому зможе насолодитися своїм успіхом.
Беззаперечно. Any more questions?

8. У всьому процвітати дано не кожному. Але успіх приходить тільки зі самовдосконаленням і рішучістю.
«Успіх - справа чистого випадку. Це вам скаже будь-який невдаха» (Ерл Уілсон) – ось вам підтвердження цього постулату.

9. Час летить.
А мозок іржавіє.

10. Сьогоднішні слюні будуть завтрашніми сльозами.
Іншими словами, якщо зараз ти будеш ганчіркою, завтра тобою митимуть підлогу.

11. Люди, які вкладають щось в майбутнє – реалісти.
Тому що вони знають, наскільки життя непередбачуване.

12. Твоя зарплатня прямо пропорційна до твого рівня освіти.
Мова йде не стільки про диплом, скільки про ерудицію та інтелект. Не робіть високі ставки на корисні знайомства. Безумовно, це круто, але розраховуйте переважно на власні сили, тому що собі ви потрібні більше, ніж будь-кому.

13. Сьогодні ніколи не повториться.
Завтра сьогодні стане вчора. Час летить, як ви пам'ятаєте.

14. Навіть зараз твої вороги жадібно гортають книжки.
Відчуваєте адреналін? Тоді не все так погано.

15. Не попітнієш – не заробиш.
«Успіх не прийде до Вас. Ви самі повинні дійти до нього» (Марва Коллінз).

Світлана Лісовик

«Цілуй мене, Кет», або Нова історія з присмаком Бродвею

А ви були в театрі? На це запитання більшість дасть однозначну стверджувальну відповідь. Та за його масовою популярністю скромно заховалась оперета. Цей жанр даремно недооцінюють. Саме в опереті передається вся швидкоплинність та неоднозначність життя. Поряд із канонічними текстами органічно сприймаються і пісні, і танці, і тонка іронія.

Зараз в Опереті проходить вистава «Цілуй мене, Кет». Це адаптований мюзикл американського композитора Коула Портера, що витримав тисячі постановок на Бродвеї та близько 400 – у Лондоні.

Головні герої переживають ті ж події, що й шекспірівські персонажі, яких вони грають. Які саме персонажі? Нехай це залишиться таємницею. А режисер змушений докласти багато сил та підключити фантазію, щоб заслужити прихильність своєї коханої? Чи, може, дружини?

Мюзикл зрежисований за принципом «театр у театрі», тобто перед глядачами ніби грають одразу дві вистави. У нашому випадку це шекспірівська п'єса та історія з життя закоханої пари. Такий прийом допомагає глядачу зазирнути за куліси, відчути присмак театральних інтриг та курйозів. Скандал, завіса, невимовно гучна музика та асистент режисера, яка не знає, як врятувати ситуацію…

Хоч цей мюзикл був перекладений, але він зберіг колоритні жарти та справжню соковитість вистави, зберігаючи той легкий дотик Америки минулого століття. А найбільші критики не зможуть не оцінити яскраві сценічні костюми та найголовніше – декорації-трансформери, що допомагають то зануритись у атмосферу, створену Шекспіром, то знову повернутись до реалій «закулісної» вистави. Не вірите? Перевірте самі!

Вистави проходитимуть: 12 квітня та 21 травня, 19:00.
Ціна: 60 – 200 грн.
Адреса: Національна оперета України, вул. Червоноармійська, 53/3.

Інна Левченко

В наш час купувати книги стає все дорожчим задоволенням, бібліотеки серед молоді популярністю не користуються, а читати книги в електронному вигляді подобається далеко не всім. Вихід є! Його величність BookCrossing – це міжнародний громадський рух за звільнення книжок. Суть його полягає в тому, щоб пустити вже прочитану книгу у «вільне плавання», але не звільнитись від непотрібної вдома макулатури, а поділитись тією книгою, яка сподобалась. В Україні рух з'явився у 2005 році, зараз він більш організований – в багатьох громадських місцях створено спеціальні полиці для обміну книгами. У Києві таких місць є близько тридцяти. «730» вирішили долучитись до руху, і ось що вийшло!

1) Кнайп-клуб «Купідон» (вул. Пушкінська, 1-3/5, ст. м. «Театральна»)
Перша в Києві буккросингова полиця з'явилася саме тут, тому звідси ми й почали своє «полювання». Книг виявилось дуже багато, вони хаотично розміщені в нішах біля столиків. В кнайп-клубі широкий вибір класичної літератури, переважно російської, а ще багато підручників, журналів, газет. Всі видання вже достатньо старі, а ще проблемно знайти щось українською мовою. Свою книгу взамін залишати не обов'язково. Плюс в тому, що можна почитати за філіжанкою кави або порцією морозива, заклад декорований під старовину, виглядає це доволі затишно, а ще тут є маленька бібліотека.
Впіймана книга: Л.Толстой «Війна і мир»;
Звільнена книга: Л.Васильєва «Сім кроків до щастя «для чайників».

2) Книгарня «Є» (вул. Лисенка, 3, ст. м. «Золоті ворота»)
Чи не найпопулярнішою буккросинговою точкою є ця книгарня, хоча книг тут не дуже багато. Їх можна брати лише в обмін на свої, на кожній є наліпка закладу. Тут легко знайти щось цікаве іноземними мовами, майже немає підручників, не так багато художньої літератури.
Впіймана книга: А.Герман «Червона Атлантида»;
Звільнена книга: Ф.С Фіцджеральд «Великий Гетсбі».

3) Дім освіти та культури «Майстер Клас» (вул. Лаврська, 16А, ст. м. «Арсенальна»)
В закладі є «Книжкова крамничка», де можна впіймати щось цікавеньке. Книги тут переважно художні, в хорошому стані, можна знайти чимало як класичної, так і сучасної літератури. Віддавати щось взамін не обов'язково, але дуже бажано. Любителям фантастики та детективів піти сюди буде особливо приємно, адже якраз таких книг тут чимало.
Впіймана книга: Пауло Коельйо «П'ята гора»;
Звільнена книга: О. Забужко «Let my people go».

4) Бібліотека Інституту журналістики КНУ
Не так давно до руху долучився рідний ІЖ. Книг тут не багато, для обміну потрібно звернутись безпосередньо до бібліотекаря. Полиця орієнтована на студентів Інституту, більша частина видань – це підручники з журналістики. Свої книги залишати обов'язково. Сюди варто піти вже хоча б через бібліотекаря!
Впіймані книги: Ф.Кафка «Процес», P.Krass «Ignorance, Confidence and filthy rich friends».
Звільнені книги: І.Гончаров «Обломов», підручник «Етика та естетика» за ред. В.І.Панченка.
Отже, ми впіймали 5 книг і стільки ж звільнили. Читати тепер є що, а стипендія від цього не постраждала. Долучайтесь до руху і приємного Вам читання!

Таня Літвінчук

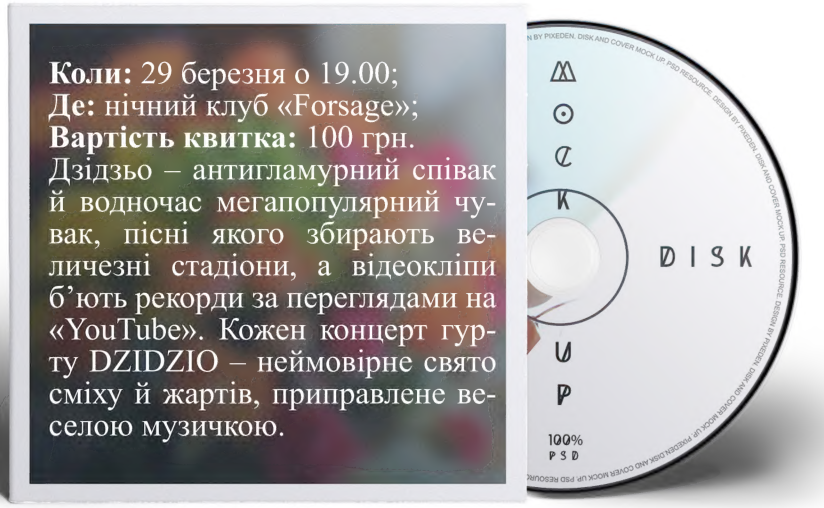

Коли: 29 березня о 19.00;
Де: нічний клуб «Forsage»;
Вартість квитка: 100 грн.
Дзідзьо – антигламурний співак й водночас мегапопулярний чувак, пісні якого збирають величезні стадіони, а відеокліпи б'ють рекорди за переглядами на «YouTube». Кожен концерт гурту DZIDZIO – неймовірне свято сміху й жартів, приправлене веселою музичкою.

Шалена вечірка від DZIDZIO в клубі «Forsage»

Непопсові пісні у виконанні Сергія Бабкіна

Коли: 1 квітня о 20.00;
Де: концертний зал «Sentrum»;
Вартість квитка: 280 грн.
Більшість запам'ятали його ще учасником гурту 5'Nizza, інші помітили лише в «Брюсселі» Святослава Вакарчука. Але новий Сергій Бабкін – співак, композитор із унікальним стилем виконання, пісні якого пробиваються з попсової какофонії й зачіпають слухачів за живе.

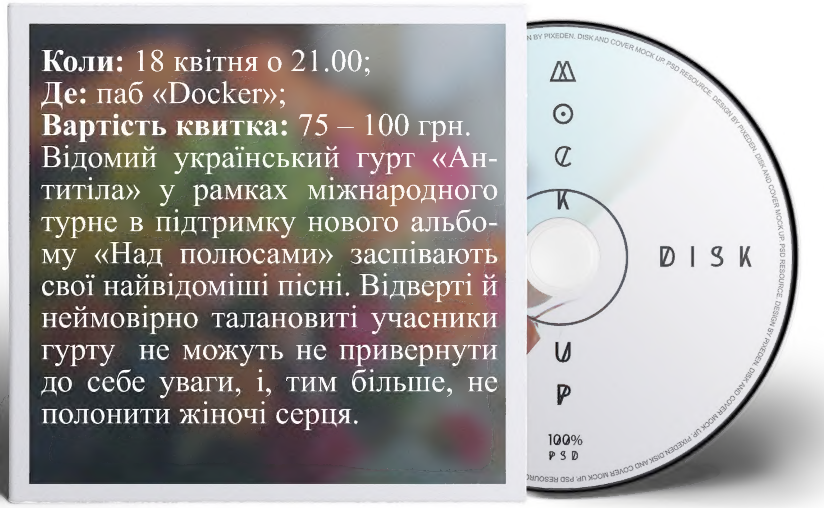

Коли: 18 квітня о 21.00;
Де: паб «Docker»;
Вартість квитка: 75 – 100 грн.
Відомий український гурт «Антитіла» у рамках міжнародного турне в підтримку нового альбому «Над полюсами» заспівають свої найвідоміші пісні. Відверті й неймовірно талановиті учасники гурту не можуть не привернути до себе уваги, і, тим більше, не полонити жіночі серця.

Пісні «Над полюсами» від гурту «Антитіла»

Дарина Костомаха

Хаяо, на кого ти нас покинув?

Вітер здійнявся востаннє. Я знаю, що нікому не потрібні мої думки, що журналіст – лише відтворювач інформації. Але на цей раз мені байдуже. Мені навіть байдуже, чи прочитає хоч хтось цей короткий матеріал. Адже вся писанина нижче присвячена останньому мультфільму Хаяо Міядзакі. Це остання робота, яку 73-річний мрійник-аніматор подарує світові.

«Хотілось би створити мультфільм, який дасть зрозуміти нашим дітям, як же все-таки добре бути живим»,- завжди повторював японський режисер-мультиплікатор. Однак це мультфільми точно не для дітей.

Пам'ятаю, як у свої шість подивилася «Віднесені вітром». Нічогісінько не зрозуміла, лише налякалася. Батьки збоку плакали, а я нервувалася через «гидких» персонажів. Тоді мені треба було занадто «американського» PIXAR, зі своїми простими тупуватими жартиками, або ж такого співучого Disney, де кожен красивий персонаж – з красивим, а гидкий – з гидким. Дітям потрібні прості добрі істини. Дорослим же треба чогось такого, що допоможе розібратись у своєму точно не королівському житті.

І це робить він, Хаяо Міядзакі. Кожен мультфільм – історія кохання. Різні обставини, різні ідеї. Це кохання можливого брата до сестри, кохання людини до природи, трагедія чарівника і проклятої дівчинки-бабусі.

У його історіях було усе. Літаючі замки, принцеси, ліліпути, духи вогню, привиди… Проте такого ще не зустрічала. «Вітер здіймається» - це історія про війну і хлопчика, який мріяв стати пілотом. У героя від народження поганий зір, тому втілити пориви юної душі не судилося. Рішення приходить саме по собі – стати авіаконструктором. І він вигадує, годинами креслить, уявляє ідеальний літак. Така чиста, яскрава дитяча мрія, потяг до чогось недосяжного - і раптом Війна. Номінально Дзіро, головний герой, не зустрічається з війною. Та вона все викривила, підігнула під свій лад. І хлопчик з паперовими літачками стає чоловіком з прекрасними, такими ідеальними і занадто реальними літаючими машинами смерті. Літаки-бомбардири. Ось вона, справжня війна. Замість щасливого сімейного життя з коханою – креслення, креслення, креслення... Так хто ж він, завжди правий і однозначний читачу, хто? Геній, що втілив мрію, чи той, хто подарував нацистам один з найкращих «птахів смерті»? Дзіро витра-тить своє життя заради війни. Страшно. І хай скептики, ці люди-фільми з манією на спецефектах, нарешті перестануть жувати свої попкорни і сьорба ти Pepsi. Це справжнє життя. Хоча ні, ваша воля дивитись на закоханих папуг з «Ріо», поганців з трійцею стереотипних дітей, як у «Гидкому Я», чи безмежно ідеальних принцес у кришталевих туфельках.

Але на всяк випадок, для тих одиниць, які таки хочуть думати, а не лише споживати, - я скажу таке. З 13-го березня майже у всіх кінотеатрах Києва відбуваються сеанси мультфільму «Вітер здіймається» в українському дубляжі, навіть де-не-де в IMAX. Для тих, хто почне іронічно фиркати, мовляв, нащо показувати мультик в IMAX, це ж тобі не спеціально забитий падаючими пелюсточками фільм, я додам. Спробуйте. Міядзакі створює мультфільм протягом п'яти років, він зі своїми художниками вручну промальовує кожну деталь. Тут немає комп'ютерної графіки і зеленого полотна, а тому кожен надпис на стіні, кожна розкидана по кімнаті річ – усе має значення. Хаяо дозволяє своїм працівникам малювати лише те, що вони самі бачили. Раз на його студії був випадок, коли художники зізналися в тому, що ніколи в житті не спостерігали, як горять дрова. Адже зараз (ох ці технологічно просунуті японці) достатньо лише натиснути кнопку, і «звідкись» береться тепло. Довелося Хаяо відправляти усіх в добровільно-примусовий похід у гори, аби спробувати пожити там так, як якихось нещасних 50 років тому жили люди. Без смартфонів і бісових кнопок.

Дивні мультфільми з деякою монохромністю. Тут немає вже звичних чорно-білих персонажів, разом з тим і немає сірості. Як так?

«І взагалі, створити когось злого і перемогти його в кінці казочки – це занадто простий шлях до катарсису», - говорить в прощальній промові Хаяо Міядзакі. А нам залишається лише передивлятися його минулі роботи. Або таки сходити в кінотеатр на цю доволі красномовну лебедину пісню, за яку йому вкотре намагались присудити Оскар. Але нащо Америриці щирих незвичних думок. Очевидно, головне для них – це просувати своє, рідне. Навіть якщо воно морожене, у всіх значеннях цього слова.

Леся Козуб

Схід - справа тонка

Виставка живопису Рената Рамазанова й Олександри Сирбу з теми «Схід»

Де: арт-центр Я. Гретера, вул. Вадима Гетьмана, 6, ТРЦ «Більшовик», ст. м. «Шулявська».
Коли: діє до 14 квітня, щодня з 11:00 до 21:00.
Ціна: безкоштовно.

Схід вічно загадковий і різноманітний. Він відрізняється від нас, фактично, всім. Мода, культура, архітектура, і навіть особливості поведінки мешканців на Сході зовсім інші. Але від цього вишуканий і непередбачуваний східний світ стає лише ще бажанішим для подорожей.

Кримські художники Ренат Рамазанов і Олександра Сирбу, відомі і в Україні, і у світі, вміють передати в своїх живописних картинах не лише кольори і настрій, що панує в східних краях, а й ту унікальну енергетику. Це допомагає глибше зрозуміти суть краю, оцінити не лише його зовнішню красу, а й внутрішні особливості.

Крім глибокої духовної насолоди (відвідувачі часто називають виставки цих талановитих художників арт-терапією) картини здатні подарувати хороший весняний настрій, бо в них переважають яскраві кольори і позитивні сюжети.

Настя Конобродська

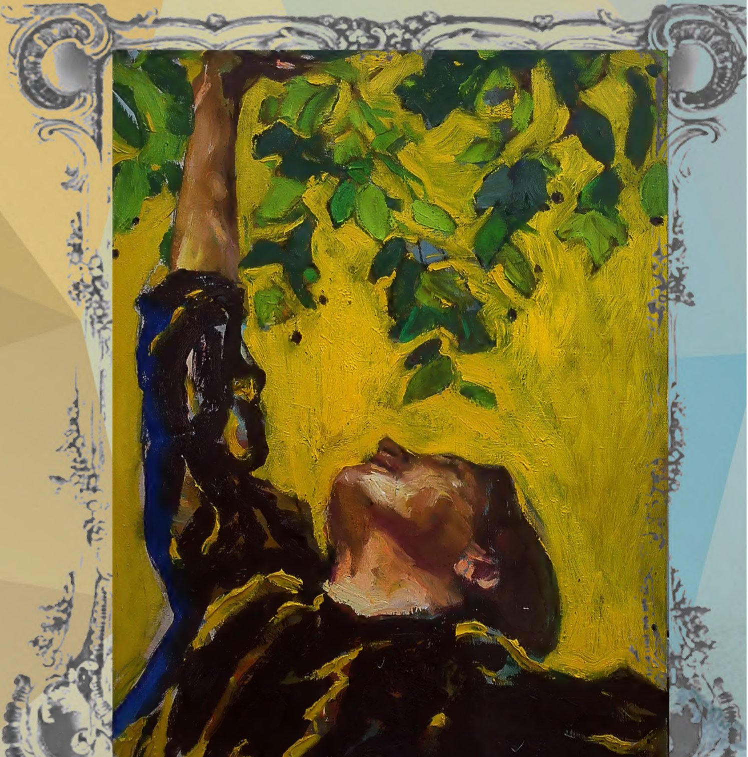

730
Заснований 25 лютого 2014 року
№4, 25 березня 2014 року
Головний редактор: Леся Козуб
Дизайнер: Ніна Коробко
Коректори: Таня Літвінчук, Ніна Коробко

Адреса видавництва: м. Київ, вул. Мельникова, 36/1
На обкладинці використана робота студії графічного дизайну DKNG.
Номер підписаний до друку 25.03.2014

Читай цей та попередні випуски:
vk.com/read730
Тираж: 1 примірник
Автори несуть відповідальність за достовірність інформації. Усі права захищені (с)